

AKADEMIA MUZYCZNA W KRAKOWIE

Nazwa przedmiotu: IMPROWIZACJA (organy)		Kod przedmiotu: II / I / S I / 13	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: WYDZIAŁ INSTRUMENTALNY		Data 1.10.2019	
Nazwa kierunku: INSTRUMENTALISTYKA			
Forma studiów: STACJONARNE		Profil kształcenia: OGÓLNOAKADEMICKI	Status przedmiotu: OBOWIĄZKOWY/KIERUNKOWY
Specjalność: GRA NA ORGANACH		Rok / semestr: III / 5 - 6	
Języki nauczania przedmiotu: POLSKI, NIEMIECKI, ANGIELSKI, ROSYJSKI	Forma zajęć: ĆWICZENIA	Rodzaj zajęć: INDYWIDUALNE	Wymiar zajęć: 30 godzin
Koordynator przedmiotu		prof. dr hab. Dariusz Bąkowski-Kois	
Prowadzący zajęcia		dr hab. Marek Stefański	
Cele przedmiotu		<ul style="list-style-type: none"> – Umiejętność harmonizowania melodii polskich pieśni kościelnych i wybranych chorałów luterzańskich we wszystkich tonacjach; – umiejętność harmonizowania w czterogłosie melodii polskich pieśni kościelnych i wybranych melodii chorałów luterzańskich z c f w sopranie, w oparciu o bas cyfrowany i nie cyfrowany (również w postaci samodzielnego akompaniamentu do danego cantus firmus – bez dublowania melodii); – umiejętność harmonizowania polskich melodii pieśni kościelnych i wybranych chorałów luterzańskich z wydzielonym cantus firmus w sopranie (w tym z c f kolorowanym), alcie, tenorze i basie; – umiejętność tworzenia akompaniamentu czterogłosowego (harmonicznego i polifonicznego) do melodii polskich pieśni kościelnych i chorałów luterzańskich, bez umieszczania cantus firmus w jakimkolwiek głosie; – umiejętność tworzenia przebiegów kontrapunktycznych (2, 3 i 4-głosowych) do melodii polskich pieśni kościelnych i wybranych chorałów luterzańskich; – umiejętność tworzenia przebiegów kanonicznych i innych imitacji (2, 3 i 4-głosowych) na podst. melodii polskich pieśni kościelnych i wybranych chorałów luterzańskich oraz form nie determinowanych cytowanym tematem; – umiejętność tworzenia prostych polifonicznych preludii, interludii i postludii do melodii polskich pieśni kościelnych i wybranych chorałów luterzańskich; – umiejętność tworzenia prostych form swobodnych (fantazyjnych), w oparciu o style w muzyce oraz estetykę muzycznej wypowiedzi (od renesansu polskiego – preludia, interludia i postludia, przygrywki chorałowe, przez wiek XVII i XVIII w muzyce włoskiej - toccata, niemieckiej – toccata i preludium i francuskiej – części suity instrumentalnej, po wiek XIX w muzyce niemieckiej – preludium , fantazja), ze szczególnym uwzględnieniem formy jednoczęściowej przygrywki chorałowej; – umiejętność tworzenia cyklicznych, polifonicznych form wariacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem form wariacji (partity) chorałowej, ricercaru, ciaccony i passacaglii, w oparciu o melodie polskich pieśni kościelnych, wybranych chorałów luterzańskich i tematy własne; – umiejętność tworzenia klasycznej formy allegra sonatowego w oparciu o melodie pieśni polskich kościelnych, wybranych chorałów luterzańskich i tematy własne; – umiejętność improwizacji z tekstem nutowym – improwizowanie w określonej formie i stylu brakujących fragmentów tekstu nutowego w utworach literatury organowej XVIII do XX wieku (naśladownictwo); – próby tworzenia form swobodnych (preludia, fantazje) z rozróżnieniem XIX-wiecznej estetyki niemieckiej i francuskiej (z uwzględnieniem tematów z repertuaru chorału gregoriańskiego w formach symfoniki organowej i klasyki organowej XX wieku); – próby całkowicie swobodnej wypowiedzi muzycznej, pod względem formy i języka; – umiejętność słuchowego rozpoznawania form i języka muzycznej wypowiedzi w formach improwizowanych; – umiejętność krytycznej oceny własnych i obcych form improwizacji muzycznej. 	

Wymagania wstępne		– Kurs harmonii w zakresie szkoły średniej i akademii muzycznej, studiów I st. (dla organistów); – kurs podstaw improwizacji organowej lub fortepianowej w zakresie szkoły średniej; – kurs kontrapunktu w zakresie akademii muzycznej, studiów I st. (dla organistów); – kurs realizacji basso continuo w zakresie akademii muzycznej, studiów I st., – kurs historii muzyki i analizy form muzycznych w zakresie szkoły średniej i akademii muzycznej, studiów I st.	
	Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Odniesienie efektów do PRK
Wiedza (W)	Ins1aK_W01	zna podstawowe zasady dotyczące realizacji prac artystycznych oraz zasady dotyczące środków ekspresji i umiejętności warsztatowych;	P6S_WG
	Ins1aK_W03	zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii muzyki oraz orientuje się w dotyczącym tej problematyki piśmiennictwie, a także zna style i gatunki muzyczne wraz z reprezentatywnymi dla nich dziełami oraz związane z nimi tradycje wykonawcze;	P6S_WG
	Ins1aK_W04	zna kontekst języka harmonicznego poszczególnych epok i stylów;	P6S_WG
	Ins1aK_W08	zna główny zakres wzorców leżących u podstaw improwizacji;	P6S_WG
	Ins1aK_W10	jest świadomy powiązań i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami programu kształcenia;	P6S_WG
Umiejętności (U)	Ins1aK_U01	potrafi opracowywać i realizować własne koncepcje artystyczne oraz dysponuje środkami niezbędnymi do ich realizacji;	P6S_UW
	Ins1aK_U10	posiada umiejętność rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych i metrorytmicznych, aspektów wykonawczych, rozpoznawania zjawisk harmonicznym charakterystycznych dla różnych epok oraz tworzenia struktur harmonicznym w poszczególnych stylach;	P6S_UW
	Ins1aK_U11	posiada umiejętność tworzenia struktur kontrapunktycznych w różnych gatunkach i w różnych stylach, ze szczególnym uwzględnieniem stylu szesnasto - i siedemnastowiecznego;	P6S_UW
	Ins1aK_U12	umie tworzyć i kształtować muzykę według głównych wzorców leżących u podstaw improwizacji;	P6S_UW
	Ins1aK_U16	umie realizować własne działania artystyczne oparte na zróżnicowanych stylistycznie koncepcjach wynikających ze swobodnego i niezależnego wykorzystywania wyobraźni, intuicji i emocjonalności;	P6S_UW
	Ins1aK_U23	posiada podstawowe umiejętności w zakresie improwizacji bądź kształtowania i tworzenia muzyki poza zapisem nutowym;	P6S_UW
Kompetencje społeczne (K)	Ins1aK_K01	potrafi gromadzić, analizować i interpretować potrzebne informacje;	P6S_UU P6S_KR
	Ins1aK_K02	realizuje własne koncepcje i działania artystyczne oparte na zróżnicowanej stylistyce - wynikające z wykorzystania wiedzy i wyobraźni twórczej;	P6S_KK
	Ins1aK_K10	efektywnie wykorzystuje wyobraźnię, intuicję, twórczą postawę i samodzielne myślenie w obliczu konieczności rozwiązywania problemów.	P6S_KK
TREŚCI PROGRAMOWE			
Semestr V, VI			
<p>Program nauczania dzieli się na dwie części: umiejętności obowiązkowe (umiejętność improwizowania na podst. określonych stylistycznie form i technik improwizacji) w semestrze V i do połowy semestru VI oraz próby (realizacja „prób” nie jest wymaganiem obowiązkowym podczas cyklu nauczania) w ostatnich dwóch miesiącach semestru VI.</p> <p>Treści:</p> <p>– umiejętność tworzenia na organach improwizowanych, polifonicznym prostym (preludia, interludia, postludia) i rozbudowanych form muzycznych (wariacje, inwencje fugi, toccaty, opracowania chorałowe), na podstawie melodii pieśni kościelnych, chorałów luterańskich (również z zapisanym basem cyfrowanym i nie cyfrowanym) i repertuaru chorału gregoriańskiego, w oparciu</p>			

<p>o określone formy i style wypowiedzi muzycznej (na bazie form renesansowych i barokowych w muzyce polskiej, niemieckiej i francuskiej, do ok. 1800 r.);</p> <p>– umiejętność tworzenia formy klasycznego allegro sonatowego na podst. tematów polskich pieśni kościelnych, melodii chorału gregoriańskiego i luterańskiego;</p> <p>– umiejętność improwizacji w określonej formie i stylu (naśladownictwo) brakujących fragmentów tekstów nutowych w kompozycjach literatury organowej od XVIII do XX wieku;</p> <p>– próby tworzenia improwizacji organowych, swobodnych pod względem formy i języka wypowiedzi muzycznej (na podst. technik improwizacji i kompozycji klasyków muzyki organowej XX wieku) oraz form całkowicie indywidualnych.</p>		
Metody kształcenia	<p>– Zajęcia indywidualne, praca przy instrumencie, polegająca w początkowym etapie na tworzeniu konstrukcji harmonicznyc w oparciu o bas cyfrowany i nie cyfrowany (na podst. umiejętności zdobytych podczas realizacji przedmiotu „basso continuo” w cyklu studiów licencjackich), następnie na samodzielnym naśladowaniu określonych polifonicznych form muzycznych i estetyki wypowiedzi muzycznej danych stylów, od dwugłosów przebiegów kontrapunktycznych, imitacji kanonicznych, fughet i prostych polifonicznych przygrywek kilkutaktowych do rozbudowanych, wielotematowych form cyklicznych (wariacja, partita chorałowa);</p> <p>– zajęcia przy zróżnicowanych stylistycznie organach i w różnych przestrzeniach akustycznych;</p> <p>– przydatna w pracy aparatura odtwarzająca i nagrywająca dźwięk.</p>	
Metody weryfikacji efektów uczenia się	wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Symbol efektu
	ZALICZENIE Z OCENĄ po semestrze V i EGZAMIN PRAKTYCZNY po semestrze VI.	
Forma i warunki zaliczenia	Zaliczenie semestru uwarunkowane jest obecnością na zajęciach, systematyczną pracą i opanowaniem treści programowych.	
Literatura obowiązkowa:		
<p>Dupre M. „Methode d’orgue en deux Partie ...”, Leduc, Paris 1927</p> <p>Dupre M. „Cours complet d’Improvisation a l’Orgue” Leduc, Paris 1937</p> <p>Gaar R. „Orgel improvisation...”, Carus, Stuttgart 1996</p> <p>Gerol K. „Lehrgang der Orgel Improvisation”, Haenssler 1990</p> <p>Śpiewnik kościelny ks. Siedleckiego</p> <p>Śpiewniki chorałowe Kościołów luterańskich</p>		
NAKLAD PRACY STUDENTA		
		Liczba godzin
Zajęcia dydaktyczne	30	
Przygotowywanie się do zajęć	60	
Konsultacje	2	
Przygotowywanie się do egzaminu, zaliczenia	8	
Przygotowywanie się do prezentacji/koncertu	-----	
Łączny nakład pracy studenta w godz.	100	
Liczba punktów ECTS	4	
Praktyki (jeśli obowiązują)	-----	
Łączny nakład pracy studenta w godz.	-----	
Liczba punktów ECTS	-----	
MOŻLIWOŚCI KARIERY ZAWODOWEJ		
<p>– Koncertowa działalność solistyczna i kameralna;</p> <p>– działalność w charakterze organisty liturgicznego;</p> <p>– pogłębienie wiedzy specjalistycznej, umiejętności związanych z praktyką wykonawczą, a także i doświadczenia zawodowego.</p>		